

Fővárosi Ítéltábla
16.Gf.40.603/2013/8.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Szalai Ügyvédi Iroda (...) által képviselt... (...) felperesnek a dr. Szász Mária jogtanácsosától képviselt ... (...) I. r., a dr. Pankotai Zoltán ügyvéd (...), dr. Fehér Zsolt ügyvéd (...) és a dr. Sedlák Beáta ügyvéd (...) által képviselt ... (...) II. r. alperes ellen szállítási szerződés érvénytelensége és járulékai, kártérítés megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. május 3-án kelt 2.G.40.496/2011/40. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint másodfokú perköltséget, a II. r. alperesnek 500.000 (ötszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget és az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kettőmillió-ötszázezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes gyógyszer-kiskereskedelem főtevékenységgel 2002. február 22. napjával került bejegyzésre a cégjegyzékbe, 2012. február 14. napjától felszámolás alatt áll. Az I. r. alperes 1995. december 13-tól, a II. r. alperes 1992. november 27-től bejegyzett gyógyszer- és gyógyászati termék nagykereskedelemmel foglalkozó gazdasági társaság.

A felperes a a ... 79,34 m² területű üzlethelyiségre bérleti szerződést kötött gyógyszertár üzemeltetésére, melyet 2010. november 17-én módosítottak, a bérlet időtartamát 2011. január 1-től 2015. december 31-ig, + két év opcióval meghosszabbították.

A felperes 2007. április 17-én az I. r. alperessel gyógyszer szállítási szerződést kötött.

A szerződés 2.2. pontja szerint a felperes telefonon, üzenetrögzítőn, telefaxon, modemen, e-mailben, írásban vagy személyesen is leadhatta megrendeléseit, a számlázás a szerződés 7.1. pontja szerint a mindenkori nagykereskedelmi áron, 30 napos fizetési határidővel történik.

A felperes a szerződés szerint az I. r. alperestől vásárlásáról az áruval együtt számlát kap és az I. r. alperes a heti vásárlásokról számlaösszesítőt készít, melyhez átutalási megbízás is készül, a fizetési határidő a számlaösszesítő kiállításának dátumától számít. A fizetés átutalással, inkasszóval vagy készpénzes fizetéssel is történhetett, a felperes vállalta, amennyiben nem konkrét számlaszámra utal, úgy az I. r. alperes a befizetést a legrégebbi kifizetetlen számlára számolhatja el. A 8.1. pont alapján a fizetési határidőn túli számlakiegyenlítésnél az I. r. alperes évi 18%-os késedelmi kamatot számít fel. A késedelmes fizetésre vonatkozóan a 8.2. pont akként rendelkezett, az I. r. alperes a fizetési felszólító levél átküldésével egy időben megszüntetheti az átutalással történő vásárlás lehetőségét a késedelmes számlák kiegyenlítéséig, a fizetési határidő 10 nap. A 9.2. pont szerint a felperes vállalta, tájékoztatja az I. r. alperest minden változásról, mely a szerződésben közölt adataira vonatkozik, illetve ha ellene felszámolási, végelszámolási vagy csődeljárás indul. A felperes szerződés szerinti fizetési határideje 2009. februárjától 30 napra módosult.

Az I. r. alperes 2009. október 27-én tájékoztatta a felperest, hogy 10.000.000 forint hitelkeretet állapított meg részére, azaz, a felperes összes kifizetetlen számlájának értéke ezt az összeget nem haladhatta meg. Amennyiben meghaladja, a számítógépes rendszer újabb rendelést nem fogad addig, míg valamelyik számláját ki nem fizeti és a számlák összértéke a beállított értékhatár alá nem csökken. A tilalom feloldása csak átutalás teljesítésével lehetséges.

A felperes forgalma 2009. decemberében megnőtt, ez a rendelkezési értékének növelését tette szükségessé.

A felperes és az I. r. alperes 2010. március 2-án módosította a szállítási szerződést, többek közt azzal, hogy az I. r. alperesnek lehetősége van a felperes vásárlásait behatárolni, illetve fizetési késedelem esetén az I. r. alperes behatárolhatja, megszüntetheti a felperes vásárlási lehetőségét. A felperesnek 2010. január 4. napján 3.613.026 forint tartozása volt az I. r. alperes felé, a 2010. január 6-i I. r. alperesi közlés szerint pedig 2009. december 31-én összesen 3.536.537 forint, melynek kapcsán az I. r. alperes felszólította a számlák ellenértékének átutalására.

Az I. r. alperes 2010. február 4-én tájékoztatta a felperest a 2010. január 31-i állapot szerinti, összesen 7.608.918 forint ki nem fizetett számlatartozásról és felszólította a számlák ellenértékének átutalására. A számlák közül egy 76.498 forint értékű volt 30 napnál régebbi számla, a többinél kevesebb volt a késedelmes napok száma.

Az I. r. alperes 2010. január 18. napjáig halasztott fizetéssel, azután már csak egyidejű fizetéssel szállított a felperesnek. A felperes az I. r. alperes felé a 2010. március 3-tól leadott rendelésekben 2010. március 5., 8., 9., 10., 11. és 12. napján még fizetett.

A felperes és a II. r. alperes között 2007. április 20. napján gyógyszerek szállítására szerződés jött létre, melynek 6.3. pontja alapján a felperes három napot meghaladó fizetési késedelem eseteére vállalta késedelmi kamat fizetését, illetve a 6.4. pont értelmében a felperesi fizetési késedelem, illetve a II. r. alperes írásbeli felszólítása utáni 3 napon belüli, ki nem egyenlítés súlyos szerződésszegésnek minősül, mely esetén a II. r. alperes jogosult a szállítás leállítására. Ha a II. r. alperes által szállított termékek ki nem fizetett nettó értéke a felperes által vállalt havi forgalom nettó értéke 50%-át vagy a 20.000.000 forintot meghaladja, a II. r. alperes szintén jogosult a szállítás leállítására. Részletesen tartalmazta a szerződés 7. pontja a felek tájékoztatási kötelezettségét, melynek elmulasztása a felperes részéről súlyos szerződésszegést jelent. A 9.2. pont tartalmazta az indokolás nélküli felmondás lehetőségét 10 napos határidővel, illetve a 9.3. pont az azonnali hatályú, rendkívüli felmondás lehetőségét súlyos szerződésszegés esetén. A 9.4. pont alapján bármelyik fél jogosult a szerződést azonnali hatállyal felmondani, amennyiben a másik fél ellen csődeljárás vagy felszámolási eljárás indult, illetve jogutód nélküli megszűnését határozta el. A 10.4. pont szerint a szerződésmódosítás megszüntetése kizárólag írásban érvényes és hatályos. A szerződés melléklete, így a Kereskedelmi Feltételek is a szerződés elválaszthatatlan része, utóbbi II. pontja szerint a II. r. alperes által kibocsátott számlák fizetési határideje 60 naptári nap.

A II. r. alperes kezdeményezte a kialakult gazdasági helyzetre figyelemmel a szerződés módosítását, a felperes és a II. r. alperes 2010. augusztus 13-án módosították a szerződést, azt a II. r. alperes részéről ... és ... írta alá. A szerződésmódosítás többek közt a Kereskedelmi Feltételek II. pontját is módosította, mely szerint a szállítói számlák fizetési határideje 30 naptári nap. A II. r. alperes vezérigazgatója, ... meghatalmazása alapján ... és ... rendelkezett aláírási joggal a szállítási szerződések, egyéb dokumentumok tekintetében. ...meghatalmazása alapján pedig ...volt jogosult ... együttesen szállítási és egyéb szerződéseket, jognyilatkozatokat aláírni.

A felperes a II. r. alperes 30 napos fizetési határidejű számláit nem fizette meg.

A II. r. alperes jogi képviselője útján a szállítási szerződést 2010. november 19-én kelt levelével azonnali hatállyal felmondta a szállítási szerződés 7.6. és 9.3. pontjaira hivatkozva, mivel a felperesnek három munkanapon belül tájékoztatást

kellett volna adnia arról, ha ellene hatósági intézkedés, eljárás vagy olyan esemény történt, mely a fizetési kötelezettsége teljesítésére hatással lehet. Ebben a körben utalt az adóhatóság által a felperes terhére bejegyzett végrehajtási jogra; egyben a felperest elszámolásra szólította fel.

Az ÁNTSz-OTH a felperes közforgalmú gyógyszertár működési engedélyét 2011. augusztus 2-án kelt határozatával visszavonta. A határozat tartalmazta, a felperes képviselőjének kérelme alapján az OTH a 2011. június 15-től 2011. július 15-ig terjedő időre felfüggesztette a gyógyszertár működési engedélyét a gyógyszerkészlet betegellátást akadályozó mértékű csökkenése miatt, a működtető hetek óta nem tudta folyamatosan biztosítani a gyógyszerellátást, ezért a működési engedélyt vissza kellett vonni.

A felperes 2011. augusztus 3-án kelt levelében felszólította az I. r. alperest, hogy vagyoni és nem vagyoni kárát térítse meg 50.000.000 forint összegben; a felszólítást az I. r. alperes vitatta. A felperes ugyanazon a napon kelt levelében a II. r. alperest is 50.000.000 forint megfizetésére szólította fel; a II. r. alperes ugyancsak vitatta a felperesi követelést.

A felperes jogi képviselője által 2011. augusztus 29-én megtett feljelentés nyomán a Pest Megyei Rendőrkapitányság a 2011. november 7-én kelt 13040/3487/2011.Bü számú határozatával a magánokirathamisítás vétségének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen ellen folyó büntetőeljárást bűncselekmény hiányában megszüntette

Az I. r. alperes felszámolási eljárási kérelme alapján a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság a 6.Fpk.11-10-070572/13. számú végzésével megállapította a felperes fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását. Az I. r. alperes követelését a felszámoló 14.255.308 forint, a II. r. alperes követelését 6.669.837 forint összegben vette nyilvántartásba.

A felperes módosított kereseti kérelmében az I., II. r. alperes egyetemleges kötelezését kérte 74.000.000 forint tőke és annak 2010. augusztus 6. napjától a Ptk. 301/A.§-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére vagyoni és nem vagyoni kár, elmaradt haszon címén. Kérte továbbá az I. r. alperes kötelezését a 2010. január 2. és augusztus 5. közötti időszakra vonatkozóan 5.833.333 forint tőke és ennek 2010. április 19-től a kifizetésig, a Ptk. 301/A.§-a szerinti késedelmi kamata megfizetésére. Az I. r. alperes jogellenes magatartását 2010. január 2. napjával a szállítások elmaradásában jelölte meg, a II. r. alperessel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy 2010. augusztus 6-án a szerződés nem jött létre az alperes jogellenes magatartása miatt.

Az I. r. alperes jogellenes magatartásával kapcsolatban hivatkozott I. r. alperes alkalmazottja, 2010. januári első munkanapon történt telefonhívására, mellyel közölte, hogy 2.300.000 forinttal túllépte a le nem járt rendelések felső határát, s addig, míg a rendelések összege vissza nem kerül a 10.000.000 forintos korlát alá, addig részére az I. r. alperes nem szállít. Ezt megelőzően ráutaló magatartással az I. r. alperes 12.300.000 forintra emelte fel a 10.000.000 forintos határt, a további szállítás váratlan megtagadása miatt azonban áruhiány, betegszámcsökkenés, majd forgalom, illetve bevételcsökkenés alakult ki. Elmaradt haszon formájában vagyoni és ezen túlmenően nem vagyoni kára is keletkezett, s bár más beszállítóktól történő többletrendeléssel, így a II. r. alperessel fennállt üzleti kapcsolatával próbálta a helyzetét javítani, de ez csak egy ideig sikerült, amikor a II. r. alperes felé fennálló 6.000.000 forint tartozását egy összegben kiegyenlítette. A későbbiekben a gyógyszerár üzemelni nem tudott, a működési engedély visszavonásra került. Az I. r. alperes indokolatlanul tagadta meg a szállítást, mivel ő minden esedékes számlát megfizetett.

A II. r. alperessel kapcsolatosan előadta, 2010. július 28. napján történt a II. r. alperestől a kezdeményezés a 60 napos fizetési határidő 30 napra történő módosítására, ettől nem zárkozott el, de egy átmeneti szabályozás megalkotását kérte. 2010. augusztus 6-án, a II. r. alperes területi képviselője részére átadott egy aláírt blankettaszerződést, mely azonban őhöz nem érkezett meg, e-mail útján a II. r. alperes az átmeneti szabályozásra vonatkozó nyilatkozatot küldött. A 30, illetve 60 napos fizetési határidőre vonatkozó átmeneti szabályozás kapcsán így megegyezés nem jött létre, az augusztus 13-i szerződés az ajánlati kötöttség megszűnése miatt sem jött létre. A II. r. alperes szerződést aláírói nem rendelkeztek cégjegyzési jogosultsággal, így formai okból sem jött létre a szerződés. Ebben a körben hivatkozott a Ctv. 8.§, 9.§ és a Gt. 29.§, valamint 22.§, 24.§-ára, a szerződés semmissége tekintetében a Ptk. 200.§ (2) bekezdésére is. Kérte a szállítási szerződés semmisségének megállapítását, illetve annak ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását, a II. r. alperes 2010. november 19-i felmondása érvénytelenségének megállapítását, hivatkozva arra, ... nem volt jogosult a II. r. alperes cégjegyzésére. Utalt arra is, a II. r. alperes 60 napos fizetési határidejű számláit kifizette, így a II. r. alperes is indokolatlanul tagadta meg a további szállítást, ennek következtében vált lehetetlenné a teljesítés. Mindkét alperessel szemben hivatkozott a Ptk. 312.§ (3) bekezdésére, az egyetemlegesség kapcsán a Ptk. 312.§ (3) bekezdésére és 350.§-ára, lehetetlenülésre is.

Az I. r. alperes a kereset elutasítását kérte a kártérítésre vonatkozó feltételek hiányában. Utalt arra, a felperes megkapta a 2009. október 27-i levelet, mely a hitelkeret megállapítását tartalmazta és a szállítási szerződés lényeges tartalmává vált. A hitelkeret az összes lejárt és nem lejárt tartozás felső határát jelentette, abba a nem esedékes kifizetetlen számlák is beleszámítottak. A számítógépes rendszer a rendeltet automatikusan leállította az összeg túllépése esetén. A szállítási szerződés 8.2. pontja alapján joga volt megszüntetnie az átutalásos vásárlás lehetőségét, utalt a Ptk. 281.§-ára, illetve a megállapított keret túllépésére. A felperes volt az, aki szerződés szegett, fizetési kötelezettségének nem tett eleget,

más gyógyszer nagykereskedők felé sem. A gyógyszerforgalmazás során a felperes rosszul gazdálkodott, tartozása 2010. január 1. napját követően a megállapított 10.000.000 forint keretet meghaladta, 2010. január 4-én a teljes tartozása 15.614.550 forint volt, a lejárt tartozás 3.613.026 forint.

A II. r. alperes ugyancsak a kereset elutasítását kérte, vitatva a kártérítési felelősségét, az egyetemlegességet, a felperesnek a szerződés, illetve a felmondás aláírásával kapcsolatos formai hivatkozásait. Utalt a nyomozást megszüntető határozatra is, előadva, a 2010. augusztus 6-i szállítási szerződés felmondása időpontjában a felperesnek 2.765.826 forint lejárt tartozása állt fenn. A 2010. augusztus 6-i szerződést a felperes aláírta, annak tartalmát elfogadta a 205.§ (1) bekezdése alapján. Egyebekben a felperes a szerződés megtámadásának határidejét elmulasztotta, a felmondás oka valós volt, a szerződés hatályossá nyilvánítása értelmezhetetlen, a felperes felszámolás alatt áll, működési engedélyt sem kaphat. Alperesek hiteleztek meg a felperes működését, a felperes a saját felróható magatartása miatt került ebbe a helyzetbe.

Az elsőfokú bíróság az eljárás során tanúként hallgatta meg ..., aki részletes előadást tett a ... részére adott meghatalmazásról, a patikák jövedelmezési helyzetének 2008. évtől bekövetkezett romlásáról, a kintlévőségek kezeléséről, a szerződésmódosítások általános indoklásáról és a 60 napos határidő lerövidítésének indokairól.

Az elsőfokú bíróság a 2013. május 3-án kelt 2.G.40.496/2011/40. számú ítéletével a Ptk. 339.§, 216.§, 217.§, illetve a Pp. 3.§ és 164.§ felhívása mellett a keresetet elutasította és kötelezte a felperes, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 2.595.000 forint, a II. r. alperesnek 3.119.120 forint perköltséget, az államnak külön felhívásra 900.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.

A határozat indokolása szerint a felek a bizonyítási teherről korábban tájékoztatást kaptak. Az I. r. alperes alkalmazottja a szerződésszerűen értesítette a felperest a hitelkeret túllépéséről. Fizetési késedelem esetén az I. r. alperes behatárolhatta, megszüntethette a felperes vásárlási lehetőségét, a 10.000.000 forint hitelkeretbe a lejárt és a le nem járt tartozások is beleszámítottak, a felperes így nem tudta bizonyítani, hogy az I. r. alperes jogellenesen szüntette be a szállításokat. Maga a felperes is elismerte, hogy az I. r. alperes felé 2010. január 4. napján 3.613.026 forint lejárt tartozása volt.

Az elsőfokú bíróság megállapította, a felperesnek a ráutaló magatartással kapcsolatos előadása a hitelkeret túllépését illetően nem volt helytálló, a felek között a rendelési keret felső határa emelésére szerződés módosítás nem volt. Az I. r. alperes a korlát fölé engedte a rendeléseket, de ez nem jelent szerződés módosítást, egyébként az I. r. alperes a saját kockázata körében ezt megtehetette. A felperes elismerése alapján megállapíthatóan az I. r. alperes felé a felperesnek több millió forint lejárt tartozása volt 2010. január 4. napján, a teljesítéssel késedelembe

esett, így az I. r. alperes az áruk ellenértékét jogszerűen követelhetette. A Ptk. 281.§-a értelmében a szállítást az I. r. alperes jogszerűen tagadhatta meg. Alaptalan volt a felperes azon hivatkozása is, hogy az I. r. alperes szállításai beszüntetése miatt nem tudott gyógyszer rendelni, a felszámolás során bejelentett hitelezői igény bejelentésekből egyértelműen megállapíthatóan az alpereseken kívül még legalább három gyógyszer-kereskedelmi céggel állt a felperes szerződéses kapcsolatban. Nem volt elzárva attól sem, hogy készpénzért rendeljen. Így az I. r. alperes jogellenes károkozó magatartása hiányzik. A Ptk. 312.§, 1.§ és 4.§-a, illetve a Cstv. 27.§ (2) bekezdése alapján az I. r. alperes választhatott, hogy a ki nem fizetett követelésének behajtására milyen eljárást kezdeményez. Egyebekben az I. r. alperes felperessel szembeni 14.255.385 forint összegű követelését a felszámolónak bejelentette, aki azt nyilvántartásba vette nem vitatott követelésként. Az elsőfokú bíróság a felperes és a II. r. alperes közti szállítási szerződések, illetve a Ptk. 29.§, a Gt. 29.§ és a Ctv. 8.§, valamint a Ptk. 200.§-ának felhívása mellett utalt arra, a II. r. alperes közjegyzői okirattal hitelt érdemlően bizonyította, a II. r. alperes vezető tisztségviselője meghatalmazta ... és ... a szállítási szerződések során helyette történő eljárásra. ... ezt a jogot továbbruházta ügyvéd által ellenjegyzett magánokiratbanszerződéskötési jogosultsága a Gt. 29.§ (2) bekezdésén alapul, a feladatát a Gt. 32.§ (4) bekezdése szerint a képviseleti jogot elvileg nem ruházhatta volna át ..., azonban ez a tiltás a szervezeti képviseletre vonatkozik, az ügyleti képviseletre nem, az attól elválik, a képviseleti jog delegálható volt. Egyébként pedig a Ptk. 221.§ (1) bekezdése értelmében utólagos jóváhagyás esetén is létrejött a szerződés a megbízás nélküli ügyvitel a Ptk. 484.§-ában írt szabályaira figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság nem osztotta alperesnek a felperes általi megtámadási határidő elmulasztására vonatkozó előadását, ugyanakkor megállapította, a II. r. alperes nem tévesztette meg a szerződéskötéskor a felperest. A 30, illetve 60 napos fizetési határidejű számlák átfedésező időszakára vonatkozó átmeneti szabályok felperes álláspontja szerint olyan lényeges kérdések voltak, melyek hiányában nem módosult a szállítási szerződés. A felperes a II. r. alperes területi képviselője felé felvetette igényét, ígéretet is kapott annak továbbítására, de elfogadó ajánlat a II. r. alperes részéről nem történt, így erre vonatkozó szerződésmódosítás sem. A II. r. alperes blankettaszerződése 30 napos fizetési határidőt tartalmazott, a 2010. augusztusi módosítást augusztus 6-án a felperes írta alá először, majd azt a II. r. alperes augusztus 13-án, így a szerződésmódosítás létrejött, az ajánlatot is a II. r. alperes tette, így nem szűnt meg az ajánlati kötöttség. A II. r. alperes mondta fel a szerződést, aki meghatalmazott képviselőként járt el a Ptk. 474.§, 486.§-a alapján. A felmondás érdemben sem érvénytelen, a szállítási szerződésben foglalt tájékoztatási kötelezettségét a felperes elmulasztotta, három munkanapon belül közölnie kellett volna, ha ellene felszámolás, végelszámolás, hatósági intézkedés vagy egyéb eljárás indul, ami a fizetési kötelezettsége teljesítésére kihatással lehet. A szerződés 9.3. pontja értelmében azonnali felmondásnak volt helye, a felperes és a II. r. alperes között 2010. november 19. napján a szerződés így megszűnt. Maga a felperes is elismerte, hogy a II. r. alperes 60 napos fizetési határidejű számláit fizette ki, de a 30 naposokat 60 napon belül nem.

A Ptk. 198.§, 201.§, 298.§ és 300.§-ai felhívása mellett az elsőfokú bíróság megállapította, a felperes szegett szerződést, a II. r. alperes szerződésszerűen járt el, nem a II. r. alperes magatartása vezetett a felperesi gyógyszerár üzemeltetésének megszűnéséhez.

A Ptk. 334.§, 370.§-ai alapján az alperesek egyetemleges felelőssége sem állapítható meg, köztük csupán perjogi kapcsolat van, külön jogviszonyban álltak a felperessel.

Az elsőfokú bíróság utalt a felperesi előadások megalapozatlanságára, a 2010. január 4-i I. r. alperesi szállításokat követően, nem életszerű és nem bizonyított, hogy az I. r. alperes manipulálta volna az összevont göngyöleg szállítójegyzékeket.

Az elsőfokú bíróság részletesen indokolta a felperesi bizonyítási indítványok elutasításának okát, mivel nem lehetett megállapítani az alperesek jogellenes károkozó magatartását, szakigazgatási szerv megkeresésének, a számítógépes rendelés belső szabályainak, illetve a további tanúvallomásoknak relevanciája nem volt és mivel a felperes a kereset jogalapját sem tudta bizonyítani, könyvszakértő bevezetése is szükségtelen volt.

A Pp. 78.§ és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, illetve a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt eljárási illeték államnak történő megfizetéséről az Itv. 59.§ (1) bekezdése felhívásával.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Indítványozta a per felfüggesztését, magánokirat hamisítás gyanúja miatt büntetőeljárás kezdeményezését, ezen túlmenően kérte az első fokú ítélet közbenső ítélettel történő megváltoztatását, az alperesek kártérítési felelősségének megállapítását, az elsőfokú bíróság kötelezését arra, hogy a megismételt eljárás során folytasson le bizonyítást az összecszerűség kérdésében, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérte.

Előadta, a felszámolási eljárás elrendelésére valótlan számlák alapján került sor, vitatható a felszámolóhoz bejelentett követelés összege, a tényállás kiegészítése szükséges a részletesen megjelölt előadásával. Az I. r. alperes a szállításokat ok nélkül tagadta meg, a számítógépes rendszerben visszaállítva a 10.000.000 forint / hó rendelési korlátot. Ellentmondásos az I. r. alperes előadása és valótlan tartalmú iratokat nyújtott be, mely körülményre tekintettel magánokirat hamisítás miatt büntetőeljárás kezdeményezése és a per tárgyalásának felfüggesztése szükséges.

Fenntartotta az I. r. alperes jogellenes magatartására vonatkozó előadását, vitatva a 3.536.537 forint ki nem fizetett számlatartozással kapcsolatos, I. r. alperes által küldött levelet, illetve az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos állításait. Az I. r. alperes az együttműködési kötelezettségének sem tett eleget, noha érdeksérelem nélkül 2010. januárjában a napi rendelések teljesítése mellett többletfizetéssel lehetőség lett volna a helyzet rendezésére. A fizetés átmeneti szabályozásával kapcsolatos igényét illetően az I. r. alpereshez írt levelekre, a meghallgatott tanú előadására utalt. Fenntartotta arra vonatkozó álláspontját, hogy törvénysértő volt az elsőfokú bíróság megállapítása a 30 napos fizetési határidejű szerződés létrejöttét illetően, valamint a szerződéssel kapcsolatos formai hiányosságokat, illetve a II. r. alperes által közölt rendkívüli felmondás érvénytelenségét illetően is.

Ezt követően csatolta ... igazságügyi könyvszakértő véleményét, idézve annak egyes részeit, s indítványozta a Tatabányai járásbíróság megkeresését, illetve a szakértő meghallgatását és a szakvélemény kiegészítését, fenntartva a korábbi bizonyítási indítványokat.

A felperes a másodfokú eljárás során előterjesztett előkészítő iratában fenntartotta a korábban, az I. r. alperes dolgozója, ... 2010. január 4-i telefonhívására vonatkozó előadását és a korábbi tanúbizonyítási indítványát. Kifejtette, az alperesi kimutatások semmit nem bizonyítanak, nem tekinthetők korabeli bizonyítékoknak. Az I. r. alperesi fizetési felszólítás 2010. január 4-én esedékes számlát nem tüntetett fel.

Állította, folyamatosan fizetett, az I. r. alperes viszont 2010. január óta nem szállított, a szállítások jogszerű megtagadását nem tudta bizonyítani, erre figyelemmel változtatta meg a védekezését. Ismételten utalt a folyamatban lévő büntetőeljárásban készült szakvéleményre, mely egy 2009. év végéig jól működő gyógyszerár képét írta le, ellentétben az I. r. alperes által előadottakkal. Az I. r. alperes által előterjesztett számlaszámok valótlanok. A szakvélemény kiegészítésére vonatkozó bizonyítási indítványát is fenntartotta.

Az I. r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az eljárás felfüggesztése iránti kérelem és a fellebbezés elutasítását, lényegileg az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

Utalt a felperesi perelhúzó magatartásra, arra, korábbanösszezszerűségében az általa leszámlázott összegeket, alperesi követeléseket a felperes nem vitatta. Az eljárást a felperes kártérítés iránt indította, a kártérítési felelősség alapelemeit neki kellett volna bizonyítani, de ehelyett különböző irreleváns tényezőket, eseményeket sorolt fel. A 3.613.026 forint lejárt tartozást a felperes mégösszezszerűen is elismerte a 2010. január 4-i időpont figyelembevételével.

Hivatkozott arra, a szállításokat nem ok nélkül tagadta meg, halasztott fizetéssel még 2010. január 18-ig, készpénzes fizetéssel 2010. június 4-ig szállított a felperesnek. A felperesi kárigény alaptalan, kárt az eljárásban csak az alperesek, illetve a felszámolási eljárás során bejelentkezett hitelezők szenvedtek.

Részletesen nyilatkozott a felperesi fellebbezésben foglaltakra, azzal, az összevont árugöngyöleg szállítójegyzékek nem manipuláltak, valósak, az átvételi igazolások fénymásolatai csatolásra kerültek, de azok eredetiben is rendelkezésre állnak. A felszámolás már 2010. évben elkezdődött. Hivatkozott a 2010. január 4-i felperesi tartozásra, illetve a 2010. február 4-i fizetési felszólítás szerinti tartozásra, a felperes más szerződéses partnereire, illetve a felszámolás adataira. A felperes hivatkozásai egyrészt érthetetlenek, másrészt nem relevánsak. A büntetőügyre vonatkozó kezdeményezés tekintetében utalt a korábbi magánokirathamisítás vétsége miatti nyomozás megszüntetésére, illetve csődbűncselekmény miatti eljárásra, mely a beltag ellen folyik és abban az eljárásban polgári jogi igényt terjesztett elő. Hivatkozott a felperes számszaki előadásával kapcsolatos ellentmondásokra, a Pp. 235.§-a előírásaira, az eljárás felfüggesztése, illetve a büntetőeljárás kezdeményezése kapcsán a felperesi időhúzó magatartásra, kérte ezen kérelmek elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását.

A felperesi másodfokú eljárás során előterjesztett nyilatkozata és bizonyítási indítványa tekintetében írásbeli előkészítő iratában utalt arra, a felperesnek a korábbi szakértői véleményre való hivatkozása új körülményt, tényt nem jelent. A fizetéseképtelenség nem a jelen eljárás tárgya, azt jogerősen megállapították, az nem az ő felróható magatartásával összefüggésben alakult ki. Az általa kibocsátott - felperes által vitatott - 3.030.175 forintot kitevő számlák azért nem szerepeltek a szakvéleményben, mert ezeket a felperes nem bocsátotta a szakértő rendelkezésére, egyébként ez az összeg szerepel a felszámoló által visszaigazolt követelés összegében. Halasztott fizetéssel 2010. január 18-ig szállított a felperes részére, ezt követően pedig csak úgynevezett „egyidejű fizetéssel”. A felperes rendelt és a rendelés értékének kétszeresét bankba befizette, az árut megkapta és az összeg másik része a lejárt tartozás csökkentésére került könyvelésre. Ily módon 2010. március 5. és június 4. között még további 1.878.255 forint értékű gyógyszert szállított a felperesnek, melyet a felperes kifizetett. Két tételre részletesen nyilatkozott, azzal, a felperesi bizonyítási indítványok ennek alapján feleslegesek. A károkozás ténye változatlanul nem bizonyított, sem az ő felróható magatartása, valamint az okozati összefüggés sem.

Hivatkozott arra, a felperes újabb előkészítő iratában szerepel, hogy ő a teljes, 10.000.000 forint tartozás megfizetését kérte, holott eddig egyező előadás volt a lejárt tartozások megfizetésére vonatkozó felhívásra. Egyidejű fizetés mellett vásárlásra lehetőség volt, a felek közti szerződés 8.2. pontja alapján késedelmes fizetés esetén megszüntethető volt az átutalással történő vásárlás lehetősége. A felperesnek 2010. január 4-én 15.614.550 forint tartozása volt, ebből a lejárt 3.613.026 forint, azaz ekkora volt a késedelem. 2010. január 6-án felszólította a felperest a tartozás megfizetésére, 2010. január 6. és február 4. között a fizetési felszólításban szereplő összeget a felperes megfizette, késedelmesen. A felperes erre a fizetési felszólításra is nyilatkozott és 7.104.205 forintot maga is elismert a 2010. február 4-i összegekből. A felperes csatolta a limithatár 10.000.000 forintra történő emelésére vonatkozó szerződésmódosítást, de a 9.000.000 forintos határ már 2009. október 27-től alkalmazásra került, melyet a felperes elfogadott. 2010. január 4-én tehát fennállt a feltétel arra nézve, hogy az átutalásos, utólagos fizetésű szállításokat megszüntesse, mivel a 9.000.000, illetve 10.000.000 forintos limithatárt a felperes meghaladta, késedelemben volt, ennek ellenére 2010. január 18-ig szállított utólagos fizetéssel 3.030.175 forint értékben, azért ennyit, mert a felperes ennyit rendelt. Ezt követően pedig június 4-ig egyidejű fizetéssel 1.878.255 forint értékben. Csatolta a tartozáskimutatás-listát 2010. január 4. és január 18. között, az átutalással előre fizetéssel kiegyenlített számlák listáját, az átutalással kiegyenlített 305.604, illetve 132.956 forint összegű számlát és annak elszámolását, illetve a 2010. január 6-i fizetési felszólítást.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A jelen ügyben hatályos korábbi 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 298.§-a értelmében a kötelezett késedelembe esik, *a)* ha a szerződésben vagy jogszabályban meghatározott, vagy a szolgáltatás rendeltetéséből kétségtelenül megállapítható teljesítési idő eredménytelenül eltelt; *b)* más esetekben, ha kötelezettségét a jogosult felszólítására nem teljesíti.

A 318.§ (1) bekezdése alapján a szerződésszegésért való felelősségre, valamint a kártérítés mértékére a szerződésen kívül okozott károkért való felelősség szabályait kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kártérítés mérséklésének - ha a jogszabály kivételt nem tesz - nincs helye.

A 339.§ (1) bekezdése szerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni. Mentésül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

A 379.§ (1) bekezdése akként rendelkezik, szállítási szerződés alapján a szállító köteles a szerződésben meghatározott dolgot a kikötött későbbi időpontban vagy időszakban a megrendelőnek átadni, a megrendelő pedig köteles a dolgot átvenni és az árát megfizetni.

A felperes ebben a körben az alperesek késedelmére, illetve a szállítások megtagadására, szerződésszegésre hivatkozott és az alperesek kártérítési felelőssége megállapítását kérte. Az elsőfokú bíróság azonban a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján - helytállóan mérlegelve a rendelkezésre álló bizonyítékokat, a tényállást helyesen megállapítva - helyesen utasította el a kereseti kérelmet, az alperesek kártérítési felelőssége megállapításának a jogalapja is hiányzik.

Az elsőfokú bíróság az általa helyesen felhívott jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel állapította meg a tényállást, a felperes és alperesek közötti szerződések, azok tartalma, annak érvényességét, módosítását, illetve a keresetet ebben a körben is alappal utasította el.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakra mutat rá:

A jelen eljárásnak nem tárgya a felperes felszámolási eljárása során bejelentett hitelezői igények felülvizsgálata, a hitelezői igények alapját képező számlák valóságtartalmának a felülbírálata. Az esetlegesen vitatott hitelezői igények elbírálása az 1991. évi XLIX. (Cstv.) 46.§-a szerinti eljárás során a felszámolást lefolytató bíróság feladata.

A felperes a fellebbezésében maga is megerősítette, hogy a felek azonosan értelmezték a „rendelési limit” felső határát. Ez azt jelentette, hogy 2009. decemberétől az összes lejárt és nem lejárt rendelés tartozás együttes összege nem haladhatta meg a 10.000.000 forintot. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, saját kockázatviselése körében az I. r. alperes a limithatárt meghaladó rendeléseket is fogadhatott, de ez számára nem volt kötelező, szerződésmódosítást, a limithatár 10.000.000 forint fölé emelését nem eredményezte. A korábban rögzített 10.000.000 forint limithatár volt az irányadó a felperes és az I. r. alperes viszonylatában.

A Fővárosi Ítéltábla egyebekben utal arra is, a felperesi előadástól eltérően a peradatok szerint az I. r. alperes 2010. január 18. napjáig, és még ezt követően is szállított. Ebben a körben a korábbi magánokirathamisítás miatti feljelentés nyomán elrendelt nyomozás megszüntetésére vonatkozó határozatra figyelemmel sem büntetőeljárás kezdeményezése, sem peres eljárás felfüggesztése nem indokolt. A felperes hitelfelvétellel, illetve más gyógyszer-nagykereskedőkkel történő szerződéskötéssel biztosíthatta a saját gyógyszerellátását, így az alperesi jogellenes magatartás, illetve az okozati összefüggés a felperes által megjelölt kár bekövetkezte között nem bizonyított. Összességében tehát az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével hozott ítéletet.

... igazságügyi adó- és könyvszakértő szakvéleménye szerint a felperesi társaságnál a pénztári pénzkészlet felhalmozódása 2008. év végétől 2010. év végéig húzódott, hosszabb folyamat eredménye. A patika napi szinten 300-500.000 forint nagyságrendű készpénzes bevételt realizált, azonban ennek banki befizetése nem történt meg, így a könyvelés szerint az a pénztárban halmozódott. A felszámolás kezdő napján, illetve a társaság mérlegében a pénzeszközök értéke 34.064.000 forint volt. A rendelkezésre álló adatok szerint a jelen eljárás során nem indokolt a szakértői véleménnyel kapcsolatos intézkedés.

A felperes hivatkozott a felperes eredeti pecsétlenyomatát és aláírását tartalmazó okiratok hiányára, az I. r. alperes képviselője által a fellebbezési tárgyaláson ezek bemutatásra kerültek.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§ és 239.§-a alapján kötelezte az I. és II. r. alperes javára jogtanácsosi, illetve ügyvédi munkadíj megfizetésére a

32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben, illetve kötelezte a felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) bekezdése alapján megállapított fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2014. május 30.

. Rózsa Éva s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
írnök